

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **M. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2017, čj. MPSV-2017/238812-923, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 6. 2018, čj. 19 Ad 47/2017-74,

takto:

I. Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 6. 2018, čj. 19 Ad 47/2017-74, **se ruší.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala u krajského soudu žalobu proti rozhodnutí žalovaného, které je uvedeno v záhlaví. Žalovaný jím potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky, kterým úřad stěžovatelce nepřiznal příspěvek na bydlení. Současně se žalobou požádala stěžovatelka o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů. Krajský soud v usnesení ze dne 3. 1. 2018 přiznal stěžovatelce osvobození od soudních poplatků, návrh na ustanovení zástupce však zamítl, neboť neshledal splnění zákonných podmínek ve smyslu § 35 odst. 9 s. ř. s. Stěžovatelčina

žaloba totiž obsahovala veškeré formální i materiální náležitosti, z jejího obsahu je zjevná dobrá orientace jak v hmotněprávních, tak v procesních předpisech, soudu je nadto z úřední činnosti známo, že stěžovatelka podává žaloby v obdobných věcech pravidelně. Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka kasační stížnost, kterou NSS zamítl rozsudkem ze dne 20. 2. 2018, čj. 9 As 26/2018-16, neboť se ztotožnil se závěrem krajského soudu, že nebylo nezbytně třeba ustanovovat stěžovatelce pro hájení jejích práv zástupce z řad advokátů.

[2] Stěžovatelka následně podala u krajského soudu další žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Krajský soud pak řízení o této další stěžovatelčině žádosti zastavil napadeným usnesením.

[3] Proti usnesení krajského soudu podala stěžovatelka kasační stížnost, ve které opětovně líčila důvody, pro které splňuje předpoklady pro ustanovení zástupce pro řízení o žalobě.

[4] NSS přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti i z hlediska vad, ke kterým musí přihlédnout z úřední povinnosti a dospěl k závěru, že usnesení je nutné zrušit, neboť zde chyběly podmínky řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

[5] Krajský soud již jednou rozhodl o stěžovatelčině žádosti o ustanovení advokáta a NSS jeho rozhodnutí potvrdil. Stěžovatelka však o ustanovení advokáta požádala znovu, ačkoli se její poměry nijak nezměnily. V takovém případě již ale krajský soud o žádosti o ustanovení advokáta samostatně nerozhoduje (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 7. 2011, čj. 8 As 65/2010-106, bod 10).

[6] Krajský soud neměl ke stěžovatelčině opakované žádosti o ustanovení zástupce přihlížet (nemohl tedy o žádosti vést řízení, které by bylo možné – ať už jakkoliv – ukončit). NSS proto zrušil napadené usnesení přiměřeně podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s., neboť logicky již není třeba věc vracet krajskému soudu k dalšímu řízení.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. listopadu 2018

Ondřej Mrákota
předseda senátu